

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye iddia edildiği gibi su açısından zengin bir ülke değildir. Bu durum ise su konusunda daha bir hassas olmayı, su kaynaklarını daha bir özenle kullanmayı gerektirmektedir.

Manisa ilimizdeki sulama barajları ve göletlerin sulama kapasiteleri daha yüksek olmasına rağmen sulamadaki bazı problemler ve yeni teknolojilerin kullanılamaması sonucu yeterince tarım alanı sulanamamaktadır

Manisa ilinin Tarımsal Üretimi Ve Sulama Sorununun tespiti ile çözüm yollarının bulunması için Anayasa'nın 98, Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü'nün 104 ve 105. Maddeleri gereği Meclis Araştırması açılmasını arz ederim. 03.06.2009

1. Erkan AKÇAY - Manisa
2. Mehmet ŞANDIR - Mersin
3. Ahmet ORHAN - Manisa
4. Ümit ŞAFK - İstanbul
5. Mustafa ENÖZ - Manisa
6. Recai YILDIRIM - Adana
7. Hamza Hamit HOMRİŞ - Bursa
8. Atila KAYA - İstanbul
9. Necati ÖZENSOY - Bursa
10. Rıdvan YALÇIN - Ordu
11. Ali UZUNIRMAK - Aydın
12. Ahmet Deniz BÖLÜKBAŞI - Ankara
13. Tunca TOSKAY - Antalya
14. Metin ÇOBANOĞLU - Kırşehir
15. Behiç ÇELİK - Mersin
16. Şenol BAL - İzmir
17. Cemaleddin USLU - Edirne
18. İsmet BÜYÜKATAMAN - Bursa
19. Reşat DOĞRU - Tokat
20. Yılmaz TANKUT - Adana
21. Muharrem VARLI - Adana
22. Mehmet Akif PAKSOY - Kahramanmaraş
23. Abdülkadir AKCAN - Afyonkarahisar
24. Ahmet Duran BULUT - Balıkesir
25. Mustafa KALAYCI - Konya
26. Emin Haluk AYHAN - Denizli
27. Süleyman Latif YUNUSOĞLU - Trabzon
28. Beytullah ASİL -Eskişehir

GEREKÇE

Görkemli Spil Dağı'nın eteklerinde kurulmuş olan Manisa İli; Zengin bitkisel ürün deseni ve çeşitliliğine sahip Gediz Vadisiyle, bereketli topraklarıyla, yumuşak iklimiyle Türk tarımı içinde seçkin bir konumdadır.

Manisa ili yüzölçümü 13.096.000 dekar olup, işlenebilir tarım arazisi varlığı 5.056.280 dekardır. Toplam tarımsal alanların %32,50 si sulanabilir durumdadır. İlin toplam 5.056.280 dekar olan tarımsal alanlarının yaklaşık %62,23'ü tarla bitkilerinde, %7,33'ü sebze, %14,75'i meyve ve % 10,61'i zeytin üretiminde kullanılmakta olup, geriye kalan %5 oran ise nadas ve kullanılmayan arazi durumundadır.

Manisa ilimizde toplam sulanabilir tarım arazisi 2.262.121 dekardır. Toplam sulanabilen alan ise 1.749.821 dekardır. Bu sulamanın 1.224.875 dekarı devlet sulaması ile geriye kalan alan ise vatandaşların kendi çabaları ile sulanmaktadır.

Üretmiş olduğu tarımsal üretim değerleri ile Türkiye'de ilk 3 arasında yer alan Manisa, zaman zaman 1. il konumuna da gelmiştir. Türkiye çekirdeksiz kuru üzüm üretiminin yaklaşık % 72,75'i, tütünün % 21,45'i, kirazın %11,66'sı pamuğun % 6,85'i Manisa da gerçekleştirilmektedir.

Son yıllarda Manisa tarımında meydana gelen değişiklikleri inceleyecek olursak; ilde tarımsal üretimde en önemli sorunun sulama sorunu olduğunu görürüz. Özellikle son yıllarda kuraklığın artması nedeniyle tarımsal sulama son derece önem kazanmıştır.

Manisa ilimizdeki sulama barajları ve göletlerin sulama kapasiteleri yüksek olmasına rağmen sulamadaki bazı problemler ve yeni teknolojilerin kullanılamaması sonucu yeterince tarım alanı sulanamamaktadır.

Son yıllarda yaşanan su sıkıntılarının gerçek nedeni aslında elimizdeki su kaynaklarını verimli kullanmamaktan kaynaklanmaktadır.

Sulu tarım yapılan arazilerde yapılmayana göre, başta yetiştirilen ürünün miktarı ve kalitesi artmakta, beraberinde yetiştirme maliyetleri azalmaktadır. Bunların sonucu olarak da çiftçilerimizin ekonomik gücü artmaktadır.

İş işten geçmeden, geriye dönülmez bir yola girmeden, doğanın ve hayatın bir parçası olan suyu daha etkin bir biçimde kullanmamız gerekmektedir.

Türkiye iddia edildiği gibi su açısından zengin bir ülke değildir. Bu durum ise su konusunda daha bir hassas olmayı, su kaynaklarını daha bir özenle kullanmayı gerektirmektedir.

Birleşmiş Milletlerin hazırladığı rapora göre; 1,1 milyar insan temiz sudan mahrumdur. 2,6 milyar insan arıtma tesislerinden geçirilmemiş su kullanmaktadır. Her yıl 6 milyona yakın insan dizanteri, kolera, ishal gibi temiz suya ulaşamamaktan

kaynaklanan hastalıklardan yaşamını yitirmekte, her 30 saniyede bir çocuk temiz içme suyundan yoksun olduğu için ölmektedir.

Yine aynı rapora göre; 2025 yılında dünya nüfusunun5 tahminen üçte ikisi temiz ve içilebilir sudan mahrum kalacaktır. Bu karamsar ve kötü tablonun ortadan kalkmasının yolu; devletlerin su yatırımlarına ağırlık vermesi, mevcut suların en iyi biçimde kullanılması, içme ve kullanma suyunu çoğaltması, sağlıklı koşullarda taşınmasını sağlamasından geçmektedir.

Ülkemizin su kaynakları da hızlı nüfus artışı ve endüstriyel gelişim, artan tarımsal üretim ve kirlilik unsurlarının baskıları altındadır. Bugün çoğu ülkede olduğu gibi Türkiye’de de yaşanan su sorunlarının temelinde yönetim, politika ve yatırım eksiklikleri yatmaktadır.

Susuz bir geleceğin olmayacağı göz önünde bulundurularak, gerekli politika değişikliğine gidilmeli ve yeterli kaynak ayrılmalıdır.